

Sygn. akt V KK 65/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Roman Sądej

SSN Andrzej Stępka

Protokolant Barbara Kobrańska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Andrzeja Wieczorka,
w sprawie **P. W.**

skazanego z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i art. 91 § 1 kk, art. 286 § 1 kk,
art. 294 § 1 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie
w dniu 4 maja 2016 r.,

kasacji, wniesionej przez prokuratora
od wyroku Sądu Okręgowego w G.

z dnia 13 listopada 2015 r.,

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w G.

z dnia 10 sierpnia 2015 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Okręgowemu w G. do ponownego
rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.**

UZASADNIENIE

Kasacja prokuratora jest zasadna co do zarzutu naruszenia przez sąd odwoławczy art. 439 § 1 pkt 4 k.p.k. W sprawie należącej do właściwości sądu okręgowego orzekł sąd rejonowy w zakresie czynu przypisanego w pkt Ic wyroku. Sąd odwoławczy dostrzegł to uchybienie dopiero po wydaniu wyroku, co wynika z uzasadnienia.

W kasacji skarżący wniósł o uchylenie wyroku sądu odwoławczego oraz wyroku sądu pierwszej instancji i przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w K. – jako właściwemu w myśl przepisu art. 33 § 2 k.p.k. Wykładnia funkcjonalna tego przepisu wskazuje jednak, że ma on zastosowanie na etapie wnoszenia aktu oskarżenia. W sprawach złożonych przedmiotowo, gdy jedna ze spraw należy do właściwości rzeczowej sądu wyższego rzędu, względy ekonomii procesowej przemawiają za rozpoznaniem przez ten sąd także sprawy należącej do właściwości rzeczowej sądu niższego rzędu, gdy występuje łączność podmiotowa. Chodzi bowiem o „niedzielenie” spraw z uwagi na różną właściwość sądu do rozpoznania poszczególnych czynów (spraw), gdy oskarżoną o te czyny jest ta sama osoba (art. 33 § 1 k.p.k.).

Natomiast w układzie procesowym, w którym doszło już do rozpoznania spraw w jednym postępowaniu, a tylko co do niektórych z nich sąd rejonowy okazał się niewłaściwy rzeczowo, to nie ma potrzeby ponownego rozpoznania wszystkich spraw przez sąd wyższego rzędu, skoro bezwzględną przyczyną odwoławczą dotknięty jest wyrok tylko w przedmiotowej części, a nie w całości.

W realiach rozpoznawanej sprawy oskarżonemu zarzucono popełnienie czterech przestępstw, w tym przestępstwa kwalifikowanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.p.k., a więc należącego do właściwości rzeczowej sądu okręgowego (pkt IV zarzutu oskarżenia). Sąd Rejonowy w G. w wyroku z dnia 10 czerwca 2015 r. co do czynów zarzucanych w pkt I i III aktu oskarżenia przyjął konstrukcję ciągu przestępstw i wymierzył karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt Ia), a za czyn zarzucany w pkt II wymierzył karę roku pozbawienia wolności (pkt Ib), zaś za czyn zarzucany w pkt IV orzekł karę roku pozbawienia wolności (pkt Ic). Kary jednostkowe zostały następnie połączone w karę łączną w wymiarze roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

W takim układzie procesowym należało rozważyć uchylenie wyroku sądu odwoławczego i wyroku sądu pierwszej instancji tylko w zakresie czynu przepisanego w pkt 1c w związku z zaistnieniem bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 4 k.p.k. i przekazanie tej sprawy do rozpoznania sądowi właściwemu. Jednak wówczas *ex lege* rozwiązaniu uległaby orzeczona kara łączna. To zaś wymagałoby uruchomienia odrębnej procedury do orzeczenia nowej kary łącznej w wyroku łącznym co do skazań z pkt 1a i 1b. (art. 568a § 1 pkt 2 k.p.k.).

Dlatego też kierując się względami ekonomii procesowej wyrok sądu odwoławczego uchylony został w całości z przekazaniem sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania. W tym postępowaniu sąd odwoławczy powinien ponownie przeprowadzić kontrolę odwoławczą z uwzględnieniem występującego uchybienia z art. 439 § 1 pkt 4 k.p.k. i po uchyleniu wyroku w części dotkniętej tym uchybieniem i przekazaniu w tym zakresie sprawy sądowi właściwemu, w pozostałej zaskarżonej części rozpoznać zarzut apelacji i razie takiej potrzeby wydać rozstrzygnięcie co do nowej kary łącznej obejmującej kary za przestępstwa przypisane w pkt 1a i 1b wyroku sądu pierwszej instancji.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

eb